

الْمُعْجَمُ

توجه:

- کلمات پایه دوازدهم تکرار نشده است.
- مضارع، مصدر و امر بیشتر فعل‌ها نوشته شده است.
- از آنجا که بسیاری از مصدرهای فعل‌های ثلاثی مجرد سمعی هستند. بنابراین؛ فقط مصدرهایی در واژه‌نامه ذکر شده که در کتاب درسی به کار رفته است.
- گاهی مصدر یا امر برخی فعل‌های دارای تغییرات دشوار نوشته نشده است؛ مگر اینکه در کتاب درسی به کار رفته باشد.
- فقط کلمه‌هایی از پایه‌های هفتم تا یازدهم تکرار شده که در این کتاب به کار رفته است.

أَتَى - آمد (مضارع: يَأْتِي) = جاء -

أَجَابَ عَنْ : به ... پاسخ داد

(مضارع: يُجِيبُ / امر: أَجِبْ / مصدر: إجابة)

أَحَبُّ : دوست داشت ≠ كَرِهَ -

(مضارع: يُحِبُّ / امر: أَحِبِّ)

الأَحَبُّ إلى : محبوب‌ترین نزد

أَحَدٌ ، إحدَى : یکی از ، کسی

أَحَدُ الأَوْلَادِ : یکی از پسران

إحدَى البَنَاتِ : یکی از دختران

لا أَحَدَ فِي البَيْتِ : هیچ کسی در خانه نیست.

الأَحَدُ : یکتا

الأَحَدُ ، يَوْمُ الأَحَدِ : یکشنبه

أَحَدَعَشَرَ : یازده

أَحْرَقَ : سوزانید

(مضارع: يُحْرِقُ / امر: أَحْرِقْ / مصدر: إحراق)

أَحْسَنُ : خوبی کرد ، خوب انجام داد ≠ أَسَاءَ

(مضارع: يُحْسِنُ / امر: أَحْسِنْ / مصدر: إحسان)

الأَحْمَرُ : سرخ

الأَخُ (أَخُو ، أختا ، أختي) : برادر ، دوست

«جمع: الأَخَوَةُ و الأَخْوَان»

أَحَدًا : شروع کرد

أَحَدًا يُنادي : شروع کرد به صدا زدن.

أَحَدًا : گرفت ، برداشت ، بُد

(مضارع: يَأْخُذُ / امر: خُذْ)

أَحَدَ الأَوْلَادِ طِفْلَهُ مَعَهُ : پدر کودکش را همراه خودش

بُرد.

أَحَدَ الأَوْلَادِ الكِتَابَ مِنْ صَدِيقِهِ :

آن پسر کتاب را از دوستش گرفت

أَحَدْتُ الكِتَابَ مِنْ قَوْقِ الأَرْضِ : کتاب را از روی زمین

برداشتم.

أَتَى : داد = أَعْطَى

(مضارع: يُؤْتِي / امر: آتِ / مصدر: إيتاء)

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً :

پروردگارا در دنیا به ما نیکی بده.

الآتِي ، آتٍ : آینده ، در حال آمدن

الْيَوْمَ الآتِي : روز آینده

الآخِر : پایان = الأَهِتَاةُ ≠ البِدَايَة

الآخِر : دیگر

الْكِتَابُ الآخِرُ : کتاب دیگر

أَمَنَ : ایمان آورد

(مضارع: يُؤْمِنُ / امر: آمِنْ / مصدر: إيمان)

إِنْتَعَدَ : دور شد ≠ إقْتَرَبَ

(مضارع: يَنْتَعِدُ / امر: إِنْتَعِدْ / مصدر: إنتعاد) بَعْدَ ≠ قَرِبَ

الإِبْنِ : پسر ، فرزند «جمع: الأَبْنَاءُ و الأَبْنَوْنَ»

الْأَبْيَضُ : سفید

إِتْسَعَّ : فراخ شد

(مضارع: يَتَسَّعُ / امر: اِتَّسِعْ / مصدر: اتساع)

الأُخْرَى: دیگر

السَّاحَةُ الأُخْرَى: میدان دیگر

الأَدَاءُ: به جا آوردن

أداء الصَّلَاةِ: به جا آوردن نماز

الأَدَاةُ: ابزار «جمع: الأَدَوَات»

أَدَى: ایفا کرد، مُنجر شد، ادا کرد (مضارع: يُؤدِّي)

أَدَى صَلَاتَهُ: نمازش را ادا کرد.

أَدَى دَوْرَهُ جَيِّدًا: نقشش را خوب بازی کرد.

أَدَى المَرَضُ إِلَى الوَفَاةِ: بیماری به مرگ منجر شد.

إِدُّ: آنگاه

إِذَا: هرگاه، اگر

أَرَادَ: خواست = طَلَبَ، شاء

(مضارع: يُرِيدُ/ مصدر: إِرَادَة)

أَرْسَلَ: فرستاد = بَعَثَ -

(مضارع: يُرْسِلُ/ امر: أَرْسِلْ/ مصدر: إِرْسَال)

الإِرْضَاءُ: راضی کردن

إِرْدَادُ: افزایش یافت

(مضارع: يِرْدَادُ/ مصدر: إِرْدِيَاد)

إِسْتَرْجَعَ: پس گرفت

(مضارع: يَسْتَرْجِعُ/ امر: اسْتَرْجِعْ/ مصدر: اسْتِرْجَاع)

إِسْتِشَارَ: مشورت خواست

(مضارع: يَسْتَشِيرُ/ مصدر: اسْتِشَارَة)

إِسْتِطَاعَ: توانست = قَدَرَ -

(مضارع: يَسْتِطِيعُ/ مصدر: اسْتِطَاعَة)

إِسْتِفَادَ: استفاده کرد

(مضارع: يَسْتَفِيدُ/ مصدر: اسْتِفَادَة)

الأُسْرَةُ: خانواده

الأَسْفَلَ: پایین، پایین تر ≠ الأَعْلَى

إِسْتَدَّتْ: شدت گرفت

(مضارع: يَسْتَدُّ/ مصدر: اسْتِدَاد)

أَصْبَحَ: شد (مضارع: يُصْبِحُ) = صارَ -

أَضَاءَ: روشنایی داد = أَنَارَ

(مضارع: يُضِيءُ/ مصدر: إِضَاءَة)

إِضَافَةٌ إِلَى: علاوه بر

أَعَانَ: کمک کرد = سَاعَدَ، نَصَرَ

(مضارع: يُعِينُ/ مصدر: إِعَانَة)

أَعْجَبَ: در شگفت آورد

(مضارع: يُعْجِبُ/ مصدر: إِعْجَاب)

أَعْجَبَنِي الفِلمُ: فیلم، مرا به شگفت آورد.

(از فیلم خوشم آمد).

أَعَدَّ: آماده کرد (مضارع: يُعِدُّ)

أَعْطَى: داد = آتَى

(مضارع: يُعْطِي/ مصدر: إِعْطَاء)

أَعْطَنِي: به من بده

أَعْلَقَ: بست ≠ فَتَحَ

(مضارع: يُعْلِقُ/ امر: أَعْلِقْ/ مصدر: إِغْلَاق)

أَقَامَ: بر پا داشت

(مضارع: يُقِيمُ/ مصدر: إِقَامَة)

الأَكْفَاءُ: همتایان «مفرد: الكُفء»

أَلَا: هان، آگاه باش

الأَلْفُ: هزار «جمع: الأَلَف»

إِلَى اللِّقَاءِ: به امید دیدار

أَمْ: یا = أَوْ

إِمْرَأَةٌ (الْمَرْأَةُ): زن «النِّسَاءُ: زنان»

أَمْسَ: دیروز

إِنْ: اگر

إِنْ تَذَهَبَ أَذْهَبَ: اگر بروی می‌روم.

إِنْ: بیگمان، حقیقتاً، قطعاً، همانا

إِنَّ اللّهَ رَحِيمٌ: بی‌گمان خدا مهربان است.

أَنَّ: که

أَعْرِفُ أَنَّكَ صَدِيقِي: می‌دانم که تو دوستمی.

أَنْ : که

أُرِيدُ أَنْ أَرْجِعَ: می‌خواهم که برگردم.

الْإِنَاءُ : ظرف = أَلْوَعَاءُ

«جمع: الْأَتِيَّةُ و جمع الجمع: أَنْ: الْأَوَانِي»

أَنَارَ : نورانی کرد = أَضَاءَ

(مضارع: يُنِيرُ/ امر: أُنِرْ/ مصدر: إِنْارَةٌ)

إِنْبَعَثَ : فرستاده شد

(مضارع: يَنْبَعُثُ/ مصدر: إِنْبَعَاثُ)

إِنْتَبَهَ : بیدار شد ، متوجه شد ، آگاه شد

(مضارع: يَنْتَبِهُ/ امر: اِنْتَبِهْ/ مصدر: اِنْتَبَاهُ)

إِنْتَهَى : به پایان رسید

(مضارع: يَنْتَهِي/ مصدر: اِنْتَهَاءُ)

أَنْفَقَ : انفاق کرد

(مضارع: يَنْفِقُ/ امر: اَنْفِقْ/ مصدر: اِنْفِاقُ)

أَنْقَذَ : نجات داد

(مضارع: يَنْقِذُ/ امر: اَنْقِذْ/ مصدر: اِنْقَاذُ)

إِنْكَسَرَ : شکسته شد

(مضارع: يَنْكَسِرُ/ مصدر: اِنْكَسَارُ)

إِنَّمَا : فقط

أَوْ : یا = أَمْ

أَوْجَدَ : پدید آورد

(مضارع: يَوْجِدُ/ امر: أَوْجِدْ/ مصدر: اِيجَادُ)

أَوْرَثَ : به ارث گذاشت (مضارع: يُوْرِثُ)

أَوْصَلَ : رسانید

(مضارع: يَوْصِلُ/ امر: أَوْصِلْ/ مصدر: اِیْصَالُ)

الأُولَى : یکم ، نخستین «مؤنث الأُول»

الفَائِزَةُ الأُولَى: برنده اول

السَّاحَةُ الأُولَى: میدان اول

الأَهْلُ : خانواده ، خاندان ، شایسته

فَرِحْتُ بِلِقَاءِ جَدِّي: از دیدن پدر بزرگم شاد شدم.

أَهْلِي سَاكِنٌ فِي شَارِعِ طَيْبٍ: خانواده‌ام در خیابان

طَيْب ساکن‌اند.

حُسَيْنٌ أَهْلٌ لِرِنَاسَةِ الْفَرِيقِ:

حسین شایسته ریاست تیم است.

الأَهْوَنُ : پست‌تر

أَيُّ : کدام؟ ، چه؟ ، هرگونه

﴿أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا﴾ مَرِيَمَ: ۷۳

جایگاه کدام یک از آن دو گروه بهتر است؟

أَجْتَنِبُ عَنْ أَيِّ إِسَاءَةٍ: از هرگونه بی‌ادبی دوری

می‌کنم.

أَيُّ كِتَابٍ قَرَأْتَ: چه کتابی را خواندی؟

أَيْنَ : کجا؟

ب

بِ : به وسیله ، با

رَجَعْتُ بِالْحَافِلَةِ: با اتوبوس برگشتم.

الْبَائِعُ : فروشنده

بِحَاجَةٍ : نیازمند

الْبَحْثُ : پژوهش «جمع: الأبحاث»

بَحَثَ عَنْ - : دنبال ... گشت ، جست و جو کرد

(مضارع: يَبْحِثُ/ امر: اِبْحِثْ/ مصدر: بَحْثُ)

بَدَأَ - : شروع کرد ، شروع شد

(مضارع: يَبْدَأُ/ امر: اِبْدَأْ)

الْبَدَلُ : جانشین «جمع: الأبدال»

الْبِرَّ : خشکی

الْبِرَّ : نیکی = الإحسان

الْبِرْنَامَجُ : برنامه ، نرم‌افزار

«جمع: البرامج»

الْبَعْثُ : رستاخیز

بَعَثَ : فرستاد = أَرْسَلَ

(مضارع: يَبْعَثُ / امر: اِبْعَثْ)

بَعْدَ : دور کرد ≠ قَرَّبَ

(مضارع: يَبْعُدُّ / امر: بَعُدْ / مصدر: تَبْعِيد)

بَعْضٌ ... بَعْضٌ : یکدیگر

يَعْرِفُ الطُّلَابُ بَعْضُهُمُ الْبَعْضَ :

دانش آموزان یکدیگر را می‌شناسند.

بُعْتَةٌ : ناگهان = فَجَاءَ

الْبُعْضُ : دشمنی و نفرت

بَكَىَ : گریه کرد ≠ صَحِكَ -

(مضارع: يَبْكِي / مصدر: بَكَاء)

بَلَغَ : رسید

(مضارع: يَبْلُغُ / امر: اُبْلِغْ / مصدر: بُلُوغ)

بِمَ : با چه چیزی؟ «بِ + ما»

بِمَ تُسَافِرُ؟ با چه وسیله‌ای سفر می‌کنی؟

الْبِنَاءُ : ساختن ، ساختمان = الْعِمَارَةُ

بَنَىَ : ساخت

(مضارع: يَبْنِي / مصدر: بِنَاء)

بُنِيَ : پسرکم

الْبُومُ ، أَلْبُومَةُ : جغد

الْبَهْجَةُ : شادی = الْفَرَحُ ، السُّرُورُ

الْبَيْعُ : فروش ≠ الشُّرَاءُ

ت

تَذَكَّرَ : به یاد آورد ≠ نَسِيَ -

(مضارع: يَتَذَكَّرُ / امر: تَذَكَّرْ / مصدر: تَذَكَّر)

تَخَلَّصَ : رهایی یافت

(مضارع: يَتَخَلَّصُ / امر: تَخَلَّصْ / مصدر: تَخَلَّص)

الْتِرَابُ : خاک

تَعَالَ : بیا

تَعَالَى : بلند مرتبه بادا (بعد از ذکر نام خدا)

التَّعَبُ : خستگی

تَعَلَّمَ : یادگرفت

(مضارع: يَتَعَلَّمُ / امر: تَعَلَّمْ / مصدر: تَعَلَّمَ)

التَّفَاحُ : سیب

«التَّفَاحَةُ : یک سیب / جمع: التَّفَاحَاتُ»

تَكَلَّمَ : سخن گفت

(مضارع: يَتَكَلَّمُ / امر: تَكَلَّمْ / مصدر: تَكَلَّمَ)

تَمَنَّى : آرزو کرد (مضارع: يَتَمَنَّى)

ث

الثَّوَابُ : پاداش

ج

جاءَ - : آمد (مضارع: يَجِيءُ) = أتى -

جاءَ بِ- : آورد = جَلَبَ -

جاءَ والِدِي بِجَائِزَةٍ (جَلَبَ والِدِي جَائِزَةً):

پدرم جایزه‌ای آورد.

جَادَلُ : بحث کرد

(مضارع: يُجَادِلُ / امر: جَادِلْ / مصدر: مُجَادَلَةٌ)

جَالَسَ : همنشینی کرد

(مضارع: يُجَالِسُ / امر: جَالِسْ / مصدر: مُجَالَسَةٌ)

الْجَامِعَةُ : دانشگاه «جمع: الْجَامِعَاتُ»

الْجُدْعُ : تنه «جمع: الْجُدُوعُ»

جَرَّ : کشید (مضارع: يَجْرُ / مصدر: جَرَّ)

الْجِلْدُ : پوست «جمع: الْجُلُودُ»

الْجَنَاحُ : بال «جمع: الْأَجْنِحَةُ»

جَيِّدًا : خوب ، به خوبی

ح

أَلْحَبُّ : دوست داشتن

أَلْحَبَلُّ : طناب «جمع: أَلْحَبَالُ و الأَحْبَالُ»

حَدَّثَ ُ: اتفاق افتاد

(مضارع: يَحْدُثُ/ مصدر: حُدُوث)

أَلْحَدِيثُ : نو ، سخن

أَلْحَرْبُ : جنگ «جمع: أَلْحُرُوبُ»

حَرَسَ ُ: نگهداری کرد ، نگهبانی داد

(مضارع: يَحْرُسُ/ امر: اَحْرُسْ/ مصدر: حِرَاسَة)

حَرَقَ ُ: سوزاند (مضارع: يَحْرِقُ/ امر: اَحْرِقْ)

أَلْحِزَامُ : کمر بند «جمع: أَلْأَحْزِمَة»

حَزَنَ َ: غمگین شد ≠ فَرِحَ

(مضارع: يَحْزَنُ/ امر: اِحْزَنْ/ مصدر: حُزْن)

حَسَّنَ : نیکو گردانید

(مضارع: يَحْسِنُ/ امر: حَسِّنْ/ مصدر: تَحْسِين)

أَلْحِفَاطُ عَلِيٍّ : نگهداری از

أَلْحَمِيمِ : گرم و صمیمی

أَلْحَنُونُ : مهربان = أَلرَّحِيمِ

أَلْحَوَارِ : گفت وگو «جمع: أَلْحَوَارَاتُ»

أَلْحَوَاتُ : نهنگ ، ماهی بسیار بزرگ

أَلْحَيِّ : زنده «جمع: أَلْأَحْيَاءُ / ≠ أَلْمَيِّتُ»

أَلْحَيَاءُ : شرم

أَلْحَيَاةُ : زندگی ≠ أَلْمَوْتُ

خ

خَافَ َ: ترسید

(مضارع: يَخَافُ/ مصدر: خَوْف)

أَلْخُبْزُ : نان

أَلْخَشْيَةُ : پروا

أَلْخَطَا : خطا «جمع: أَلْأَخْطَاءُ»

خَيْرٌ : بهتر ، بهترین

خَيْرٌ مِنَ أَلْأَخْرَيْنَ : بهتر از دیگران

خَيْرُ النَّاسِ : بهترین مردم

أَلْخَيْرُ : خوبی ، خیر

د

دَارَ ُ: چرخید

(مضارع: يَدُورُ/ مصدر: دَوْرَان)

دَارِيٌّ : مدارا کرد

(مضارع: يُدَارِي/ مصدر: مُدَارَاة)

أَلدَّرَ : مروارید «جمع: أَلدَّرَر»

دَرَسَ ُ: درس خواند

(مضارع: يَدْرُسُ/ امر: اُدْرُسْ/ مصدر: دِرَاسَة و دَرَس)

دَرَسَ : درس داد

(مضارع: يَدْرُسُ/ امر: دَرِّسْ/ مصدر: تَدْرِيس)

دَرِيٌّ َ: دانست = عَلِمَ َ

(مضارع: يَدْرِي/ مصدر: دِرَايَة)

دَعَا ُ: فرا خواند ، دعا کرد ، دعوت کرد

(مضارع: يَدْعُو/ امر: اُدْعُ/ مصدر: دُعَا)

أَدْعُوكَ إِلَى الْخَيْرَاتِ: تو را به کارهای خیر فرا می خوانم.

دَعَانِي إِلَى الصِّيَافَةِ: مرا به مهمانی دعوت کرد.

دَعَا وَالِدِي لِي: پدرم برایم دعا کرد.

دَفَعَ َ: دور کرد ، پرداخت ، هُل داد

(مضارع: يَدْفَعُ/ امر: اِدْفَعْ/ مصدر: دَفْع)

دَفَعْتُ أَلْحِسَابَ: حساب را پرداختم.

أَلصَّدَقَةُ تَدْفَعُ الشَّرَّ: صدقه، شر را دور می کند.

اِدْفَعْ أَلْبَابَ: در را هُل بده.

دَلَّ ُ: راهنمایی کرد (مضارع: يَدُلُّ)

الدَّوْلَةُ: کشور، حکومت «جمع: الدُّول»

دُونَ أَنْ: بی آنکه

دُونَ أَنْ يَرُدَّ: بی آنکه پاسخ دهد.

ذ

ذات: دارای

«ذاتُ العُصونِ النَّصْرِ»: دارای شاخه‌های تر و تازه»

ذَاكَ: آن

ذَكَرَ: یاد کرد ≠ نَسِيَ

(مضارع: يَذْكُرُ/ امر: اذْكُرْ/ مصدر: ذَكَرَ)

الذَّكَرُ: مرد، نر

الذَّكْرِيُّ: خاطره «جمع: الذَّكْرِيَّات»

الذَّنَبُ: دم «جمع: الذَّنَاب = الذَّلِيل»

الذَّنَبُ: گناه «جمع: الذَّنُوب»

ذو: دارای

ذو القُوَّة: دارای نیرو

الذَّهَبُ: طلا

ذَهَبَ: رفت = راحَ

(مضارع: يَذْهَبُ/ امر: اذْهَبْ/ مصدر: ذَهَبَ)

ر

الرَّأْسُ: سر «جمع: الرُّؤُوس»

رَأَى: دید = شاهَدَ

(مضارع: يَرَى/ مصدر: رُؤْيَةٌ)

الرَّأْيُ: نظر، فکر «جمع: الآراء»

مَا هُوَ رَأْيُكَ؟: نظر شما چیست؟

رُبَّ: چه بسا

الرَّبِيعُ: بهار

الرَّجَاءُ: امید ≠ اليأس

رَجَأُ: امید داشت ≠ يَيْسَ

(مضارع: يَرْجُو/ مصدر: رَجَاء)

رَجَاءٌ: لطفاً = مِنْ قَضَائِكَ

رَجَعُ: برگشت = عادَ

(مضارع: يَرْجِعُ/ امر: اِرْجِعْ/ مصدر: رُجُوع)

رَخِصٌ: ارزان شد (مضارع: يَرْخُصُ) ≠ غَلا

رَضِيَ: خشنود شد

(مضارع: يَرْضِي/ مصدر: رِضَا)

رُغْمٌ، رَغَمٌ، عَلَى رَغِمٍ ...: با وجود ...

رَفَعَ: بالا برد، برداشت

(مضارع: يَرْفَعُ/ مصدر: رَفَعَ)

رَقَدَ: بستری شد، خوابید

(مضارع: يَرْقُدُ/ امر: اُرْقُدْ)

رَعَى: پرت کرد

(مضارع: يَرْمِي/ مصدر: رَمَى)

الرَّيْحُ: باد «جمع: الرِّياح»

ز

زَالَ: سپری و نابود شد (مضارع: يَزُولُ)

زَائِدٌ: به اضافه

زَرَعَ: کاشت

(مضارع: يَزْرَعُ/ امر: اِرْزَعْ/ مصدر: زَرَعَ)

الرِّمَالُ: هم کلاسی، هم کار «جمع: الرِّمَالُ»

الرَّيْتُ: روغن «جمع: الرِّيُوت»

س

السَّائِلُ: مایع، سؤال کننده

الصابونُ السائلُ: صابون مایع

مَنْ هُوَ السَّائِلُ؟ چه کسی سؤال کننده است؟

سارَ: حرکت کرد، به راه افتاد

(مضارع: يَسِيرُ/ مصدر: سَيْر)

سارَع : شتافت

(مضارع: يُسَارِعُ/ امر: سَارِعُ/ مصدر: مُسَارَعَةٌ)

سَاعَدَ : کمک کرد = نَصَرَ، أَعَانَ

(مضارع: يُسَاعِدُ/ امر: سَاعِدُ/ مصدر: مُسَاعَدَةٌ)

سَأَلَ : پرسید، درخواست کرد ≠ أَجَابَ

(مضارع: يَسْأَلُ/ مصدر: سُؤَالٌ)

سَأَلَ الْمُحْتَاجُ النَّاسَ: نیازمند از مردم درخواست کرد.

سَأَلَ الْمُعَلِّمُ التَّلَامِيذَ: معلّم از دانش‌آموزان سؤال کرد.

سَبَّ : دشنام داد (مضارع: يَسُبُّ)

سَبَّحَ : شنا کرد

(مضارع: يَسْبِحُ/ امر: اِسْبَحْ/ مصدر: سِبَاحَةٌ)

سَتَرَ : پوشاند، پنهان کرد

(مضارع: يَسْتُرُ/ امر: اُسْتُرْ)

سَجَّلَ : ثبت کرد

(مضارع: يَسْجَلُ/ امر: سَجِّلْ/ مصدر: تَسْجِيلٌ)

السَّحَابُ : ابر = اَلْعَنِيمُ

سَحَبَ : کشید

(مضارع: يَسْحَبُ/ امر: اِسْحَبْ)

السُّعْرُ : قیمت «جمع: اَلْأُسْعَارُ» = اَلْقِيَمَةُ

سَعَى : تلاش کرد = جَدَّ، اِجْتَهَدَ، حَاوَلَ

(مضارع: يَسْعَى)

سَلِمَ : سالم ماند

(مضارع: يَسْلَمُ/ امر: اِسْلَمْ/ مصدر: سَلَامَةٌ)

سَمَحَ لـ : به ... اجازه داد

(مضارع: يَسْمَحُ/ امر: اِسْمَحْ)

سَمِعَ : شنید

(مضارع: يَسْمَعُ/ امر: اِسْمَعْ/ مصدر: سَمْعٌ)

سَمِيَ : نامید

(مضارع: يُسَمِّيُ/ مصدر: تَسْمِيَةٌ)

السَّنَةُ : سال

«جمع: اَلسَّنَوَاتُ و اَلسَّنِينَ = اَلْعَامُ»

اَلسَّوَى : بدی، بد ≠ اَلْحَسَنُ

سَوَى : جَزَّ

اَلسَّهْلُ : آسان ≠ اَلصَّعْبُ

اَلسَّيِّءُ : اَلسَّيِّئَةُ : بد

≠ اَلجَيِّدُ و اَلطَّيِّبُ و اَلْحَسَنُ

اَلسَّيِّدُ : آقا «جمع: اَلسَّادَةُ»

اَلسَّيِّدَةُ : خانم

ش

شَاءَ : خواست (مضارع: يَشَاءُ) = أَرَادَ، طَلَبَ

اَلشَّابُّ : جوان «جمع: اَلشَّابُّ» = اَلْفَتَى

شَاهَدَ : دید = رَأَى

(مضارع: يُشَاهِدُ/ امر: شَاهِدْ/ مصدر: مُشَاهَدَةٌ)

اَلشَّابُّ : جوانان «مفرد: اَلشَّابُّ»، روزگار جوانی

شَبَّهَ : تشبیه کرد

(مضارع: يُشَبِّهُ/ امر: شَبِّهْ/ مصدر: تَشْبِيهُ)

اَلشَّجَرُ : درخت «جمع: اَلْأَشْجَارُ»

اَلشَّجَرَةُ : یک درخت «جمع: اَلشَّجَرَاتُ»

شَجَّعَ : تشویق کرد

(مضارع: يُشَجِّعُ/ امر: شَجِّعْ/ مصدر: تَشْجِيعٌ)

اَلشَّرَاءُ : خریدن ≠ اَلْبَيْعُ

شَرِبَ : نوشید

(مضارع: يَشْرَبُ/ امر: اِشْرَبْ/ مصدر: شُرْبٌ)

اَلشُّعْبُ : مِلَّت «جمع: اَلشُّعُوبُ»

اَلشُّعْبُ الْاِيرَانِيُّ : مِلَّت اِيران

اَلشُّعُوبُ الْمُسْلِمَةُ: مِلَّت های مسلمان

شَعَرَ بِ : احساس ... کرد

(مضارع: يَشْعُرُ/ امر: اَشْعُرْ/ مصدر: شُعُورٌ)

شَكَرَ : سپاسگزاری کرد

(مضارع: يَشْكُرُ/ امر: اَشْكُرْ/ مصدر: شُكِرَ)

أَشْكُرُكَ: از تو سپاسگزاری می‌کنم.

الشَّمَال: چپ = الأَيْسَار، ≠ الأَيْمِين

الشَّهْر: ماه «جمع: الأشهُور و الأشهُر»

ص

صارَ -: شد (مضارع: يَصِيرُ) = أَصْبَحَ

الصَّحِيفَةُ: روزنامه «جمع: الأَصْحَافُ»

الصَّحِيفَةُ الجِدَارِيَّةُ: روزنامه دیواری

الصَّدَاقَةُ: دوستی ≠ العَدَاوَةُ

الصَّدْر: سینه «جمع: الصُّدُور»

صَدَقَ -: راست گفت ≠ كَذَبَ -

(مضارع: يَصِدُّقُ/ امر: اُصِدِّقْ/ مصدر: صِدَّقَ)

صَدَّقَ: باور کرد

(مضارع: يُصَدِّقُ/ امر: صَدِّقْ/ مصدر: تَصَدِّقَ)

الصَّدِيق: دوست

«جمع: الأَصْدِقَاءُ/ ≠ الأَعْدَاءُ»

الصَّعْب: سخت، دشوار ≠ الأَسْهَلُ

الصَّغْر: کوچکی، خردسالی ≠ الكِبَر

الصَّف: کلاس «جمع: الصُّفُوف»

الصَّمْت: سکوت

صَنَعَ -: ساخت

(مضارع: يَصْنَعُ/ امر: اصْنَعْ/ مصدر: صُنِعَ)

الصُّوَاب: درست

الصَّيْن: چین

ض

صَحِكَ -: خندید

(مضارع: يَضْحَكُ/ امر: اِضْحَكْ/ مصدر: صَحِكَ)

صَرَّ -: زیان رساند (مضارع: يَصُرُّ) ≠ تَفَعَّ

صَرَبَ -: زد

(مضارع: يَصْرِبُ/ امر: اِصْرِبْ/ مصدر: صَرِبَ)

صَع: بگذار = اجْعَلْ

(ماضی: وَصَعَ / مضارع: يَصْعُ)

صَلَّ -: گمراه شد (مضارع: يَصِلُّ)

الصُّوَاء: روشنائی = النَّور

الصِّيَافَةُ: مهمانی

الصَّيْف: مهمان «جمع: الصُّيُوف»

ط

الطَّائِر: پرنده «جمع: الطُّيُور»

الطَّعَام: غذا «جمع: الأَطْعِمَةُ»

الطَّنَان: مرغ مگس

الطَّيْر: پرنده

الطَّيْرَان: پرواز، پرواز کردن

(ماضی: طَارَ - / مضارع: يَطِيرُ)

ظ

الظَّاهِرَةُ: پدیده «جمع: الظُّواهر»

ظَنَّ -: گمان کرد

(مضارع: يَظُنُّ/ مصدر: ظَنَّ) = حَسِبَ -

ع

عادَ -: بازگشت = رَجَعَ -

(مضارع: يَعُودُ/ مصدر: عَوَدَ و مَعَاد)

عاشَ -: زندگی کرد

(مضارع: يَعِيشُ/ مصدر: عَاشَ)

الْعَام: سال «جمع: الأَعْوَام = الأَسَنَةُ»

الْعَتِيق: کهنه ≠ الأَحْدِيثُ

عَدَّ -: به شمار آورد (مضارع: يُعَدُّ)

الْعَرَبَةَ : چرخ ، گاری

عَرَفَ - : شناخت ، دانست

(مضارع: يَعْرِفُ / امر: اِعْرِفْ / مصدر: عِرْفَان)

عَرَفَ : معرفی کرد

(مضارع: يُعَرِّفُ / امر: عَرِّفْ / مصدر: تَعْرِيف)

عَزَمَ - : تصمیم گرفت

(مضارع: يَعِزُّمُ / امر: اِعْزِمْ / مصدر: عَزْم)

الْعُشَّ : لانه «جمع: الْأَعْشَاب»

الْعُشْبُ : گیاه «جمع: الْأَعْشَاب»

عَفَا - : بخشید (مضارع: يَعْفو / مصدر: عَفُو)

عَلِمَ - : دانست

(مضارع: يَعْلَمُ / امر: اِعْلَمْ / مصدر: عِلْم)

الْعِمَارَةَ : ساختمان

عَنْ : درباره ، از

إِسْأَلَ عَنْهُ : درباره او پرس

مِنْ بَدَايَةِ شَارِعِ خَاوَرَانَ إِلَى نِهَائِيَّتِهِ : از آغاز خیابان

خاوران تا انتهایش

عِنْدَ ... : هنگام ... ، نزد ... ، داشتن

عِنْدِي : دارم

عِنْدَ الْحَاجَةِ : هنگام نیاز

عِنْدَ صَدِيقِي : نزد دوستم

عِنْدَمَا : وقتی که = حَيْثَمَا

عِنْدَيْدُ : در این هنگام = حَيْثُودُ

الْعَيْنَ : چشم ، چشمه «جمع: الْعُيُون»

عَيَّنَ : مشخص کرد

(مضارع: يُعَيِّنُ / امر: عَيِّنْ / مصدر: تَعْيِين)

غ

الْغَابَةَ : جنگل

غَدَاً : فردا

عَسَلَ - : شست

(مضارع: يَغْسِلُ / امر: اِغْسِلْ / مصدر: غَسْل)

عَضِبَ - : خشمگین شد

(مضارع: يَعْضِبُ / امر: اِعْضِبْ / مصدر: غَضَب)

عَفَرَ - : آمرزید

(مضارع: يَغْفِرُ / امر: اِغْفِرْ / مصدر: غُفْرَان)

عَيَّرَ : تغییر داد

(مضارع: يُعَيِّرُ / امر: عَيِّرْ / مصدر: تَعْيِير)

ف

الْفَائِزِ : برنده

فَتَحَ - : باز کرد ≠ أَغْلَقَ

(مضارع: يَفْتَحُ / امر: اِفْتَحْ / مصدر: فَتْح)

فَجَاءَ : ناگهان = بَغْتَةً

الْفِرَاحُ : جای خالی «جمع: الْجَوَارَات»

فَرِحَ - : شاد شد ≠ حَزِنَ -

(مضارع: يَفْرَحُ / امر: اِفْرَحْ / مصدر: فَرَح)

الْفَرِحُ : شاد = الْمَسْرُور ≠ الْحَزِين

الْفَرَّخُ : جوجه «جمع: الْفَرَاخ و الْأَفْرَاخ»

فَرَّقَ : پراکنده ساخت ، فرق گذاشت

(مضارع: يَفْرُقُ / امر: فَرِّقْ / مصدر: تَفْرِيق)

الْفَرِيَسَةُ : شکار ، طعمه «جمع: الْفَرَائِس»

الْفَرِيقُ : تیم ، گروه «جمع: الْأَفْرِقَةُ»

الْفُسْتَانُ : پیراهن زنانه «جمع: الْفُسَاتِين»

الْفُسْتُقُ : پسته «معرب پسته»

الْفِصَّةُ : نقره «الْفِصِّيُّ: نقره‌ای»

فَعَلَ - : انجام داد

(مضارع: يَفْعَلُ / امر: اِفْعَلْ / مصدر: فِعْل)

فَقَدَّ - : از دست داد

(مضارع: يَفْقِدُ / امر: اِفْقِدْ / مصدر: فِقْدَان)

فَكَ: باز کرد ، رها کرد = فَتَحَ - ≠ أَعْلَقَ

(مضارع: يَفْكُ / مصدر: فَكٌ)

الْفَم: دهان «جمع: الأَفواه»

فِهِم -: فهمید

(مضارع: يَفْهَمُ / امر: اِفْهَمْ / مصدر: فَهَم)

ق

قَاتَل: جنگید

(مضارع: يِقَاتِلُ / امر: اقَاتِلْ / مصدر: مُقَاتَلَةٌ)

قَالَ -: گفت

(مضارع: يَقُولُ / امر: قُلْ / مصدر: قَوْل)

قَام -: برخاست

(مضارع: يَقُومُ / امر: قُمْ / مصدر: قِيَام)

الْقُبْح: زشتی ≠ الْجَمَال

قَبِل -: پذیرفت

(مضارع: يَقْبَلُ / امر: اِقْبَلْ / مصدر: قَبُول)

قَبَّل: بوسید

(مضارع: يَقْبَلُ / امر: قَبَّلْ / مصدر: تَقْبِيل)

الْقَبِيح: زشت ≠ الْجَمِيل

قَدْ: گاهی (بر سر فعل مضارع)

قَدْ يَذْهَبُ: گاهی می رود

قَدْ: بر سر فعل مضارع به معنای گاهی ، شاید.

بر سر ماضی برای نزدیک ساختن زمان فعل به حال.

كَانَ + قَدْ + فعل ماضی = معادل ماضی بعید.

قَدْ يَذْهَبُ: شاید برود

قَدْ ذَهَبَ: رفته است

كَانَ قَدْ ذَهَبَ: رفته بود

قَدَرَ -: توانست

(مضارع: يَقْدِرُ / مصدر: قُدْرَةٌ = اسْتَطَاعَ

قَدَّمَ: تقدیم کرد

(مضارع: يُقَدِّمُ / امر: قَدِّمْ / مصدر: تَقْدِيم)

الْقَدَم: پا «جمع: الأَقْدَام»

قَدَف -: انداخت

(مضارع: يَقْدِفُ / امر: اِقْدِفْ)

قَرَأ -: خواند = تَلَا

(مضارع: يَقْرَأُ / امر: اِقْرَأْ / مصدر: قِرَاءَةٌ)

قَرَّب: نزدیک کرد

(مضارع: يَقْرِبُ / امر: قَرِّبْ / مصدر: تَقْرِيْب)

قَرَّبَ مِنْ -: به ... نزدیک شد

(مضارع: يَقْرِبُ / امر: اِقْرِبْ / مصدر: قُرْبٌ و قُرْبَةٌ)

الْقَرِيب: خویشاوند «جمع: الأَقْرِبَاء»

الْقَرِيبُ مِنْ: نزدیک به ≠ الأَبْعِيدُ عَنْ

الْقَشِر: پوست «جمع: القُشُور»

الْقَصِير: کوتاه ≠ الطَّوِيل

قَطَعَ -: برید

(مضارع: يَقْطَعُ / امر: اِقْطَعْ / مصدر: قَطْع)

قَل -: کم شد ≠ كَثُرَ

(مضارع: يَقِلُّ / مصدر: قِلَّة)

الْقَوْل: سخن = الكَلَام

ك

كَ: مانند

كَاد -: نزدیک بود

كَادَ يَغْرُقُ: نزدیک بود غرق بشود.

كَانَ -: بود ، است ، وجود داشت ، فعل کمکی ماضی

بعید و ماضی استمراری (مضارع: يَكُونُ / امر: كُنْ)

كَانَ: گویی ، مانند

الْكِبَر: بزرگسالی ≠ الصَّغَر

كَتَب -: نوشت

(مضارع: يَكْتُبُ / امر: اَكْتُبْ / مصدر: كِتَابَةٌ)

كَتَبَ عَلَيَّ: واجب کرد

كَتَمَ: پنهان کرد = سَتَرَ

(مضارع: يَكْتُمُ / امر: اُكْتُمُ / مصدر: كِتْمَان)

كَثُرَ: زیاد شد ≠ قَلَّ

(مضارع: يَكْثُرُ / مصدر: كَثْرَةٌ)

كَذَبَ: دروغ گفت ≠ صَدَقَ

(مضارع: يَكْذِبُ / مصدر: كِذْبٌ و كَذِبٌ)

الْكُرَّةُ: توپ

كُرَّةُ الْمُنْتَدَةِ: تنیس روی میز

الْكُرْسِيُّ: صندلی «جمع: الْكُرَاسِيُّ»

كُشِفَ: آشکار کرد

(مضارع: يَكْشِفُ / امر: اِكْشِفُ / مصدر: كُشْفٌ)

كَلَا: هر دو

كَمْ؟: چند، چقدر؟

كَيْفَ؟: چطور؟

ل

لِ: باید

(بر سر فعل مضارع همراه با تغییری در آخر فعل)

لِيَذْهَبْ: باید برود

لِ: بی‌گمان (حرف تأکید)

لِإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ

لِ: تا، تا اینکه (بر سر فعل مضارع)

لِيَذْهَبْ: تا برود

لِ: دارد، برای

«گاهی لِ به لِ تبدیل می‌شود؛ مانند: لَهُ، لَكَ»

لي: دارم

لَيْسَ لي: ندارم

كَانَ لي: داشتم

اِشْتَرَيْتُ هَدِيَّةً لِصَدِيقِي: هدیه‌ای برای دوستم خریدم.

لِصَدِيقِي جَوَّالٌ صَغِيرٌ: دوستم تلفن همراه کوچکی دارد.

لا: حرف نفی فعل مضارع

لا يَسْمَعُ: نمی‌شنود

لا: نباید

(بر سر فعل مضارع غایب و متکلم همراه تغییراتی

در ظاهر فعل)

لا يَبْتَاسُ: نباید ناامید شود.

لا: هیچ ... نیست (بر سر اسم)

لا رَجُلٌ فِي الْبَيْتِ: هیچ مردی در خانه نیست.

لِأَنَّ: زیرا

الْلَّبُونَةُ: پستاندار «جمع: اللَّبونات»

الْلَّحْمُ: گوشت «جمع: اللَّحوم»

لَدَى: نزد

لَدَيْهِمْ: نزدشان، دارند

الْلِّسَانُ: زبان «جمع: اللَّسَن»

لِعَبِّ: بازی کرد

(ماضی: يَلْعَبُ / امر: اَلْعَبْ / مصدر: لَعِب)

الْلِّغَةُ: زبان

لَقَدْ: قطعاً

لِكِنَّ، وَلِكِنَّ: ولی

لِكِي: تا، تا اینکه (بر سر فعل مضارع)

جِئْتُ لِكِي أَخْدِمَكَ: آمدم تا به تو خدمت کنم.

لِمَ؟: برای چه؟ (لِ + ما)

لَمْ: نشانه ماضی ساده یا نقلی منفی

(بر سر فعل مضارع)

لَمْ يَذْهَبْ: نرفت، نرفته است

لَمَّا: هنگامی که (بر سر فعل ماضی)

لَمَّا اجْتَهَدْتُ صَدِيقِي نَجَحَ:

وقتی که دوستم تلاش کرد، موفق شد.

لِمَاذَا؟: چرا؟ = لِمَ؟

لَمَنْ : مالِ چه کسی ، مال چه کسانی؟ برای کسی که
 لِمَنْ هَذَا الْقَلَمُ؟ : این خودکار مالِ کیست؟
 لَنْ : نشانه آینده منفی (بر سر فعل مضارع)
 لَنْ أَرْجِعَ : بر نخواهم گشت.
 لَوْ : اگر
 لَوْ جَاءَنِي لِأَكْرَمْتُهُ : اگر نزد من می آمد، او را گرامی
 می داشتم.

الْلَوْنُ : رنگ «جمع: الَّلَوَانُ»
 لَيْسَ : نیست
 اللَّيْلُ : شب «جمع: اللَّيَالِي»

ما : آنچه ، هرچه
 مَا تَزْرَعُ تَحْصُدُ : هرچه بکاری درو می کنی.

ما : حرف نفی ماضی

مَا ذَهَبَ : نرفت

مَا أَجْمَلَ : چه زیباست!

مَا؟ : چه ، چه چیز ، چیست؟

الْمَاءُ : آب «جمع: الْمِيَاهُ»

مَائِدَةٌ : سفره غذا

مَاتَ : مُرد (مضارع: يَمُوتُ/ مصدر: مَوْتُ)

مَادَامَ : تا وقتی که

مَاذَا؟ : چه ، چه چیز؟

مَا مِنْ : هیچ ... نیست

مَا مِنْ دَابَّةٍ هِيَ جُنْبِنْدَةٌ : هیچ جنبنده ای نیست.

مُبِيدَةٌ : از بین برنده

مُبِيدَةُ الْحَشَرَاتِ : حشره کش

الْمُحَافَظَةُ : استان ، نگهداری

الْمُخْتَبِرُ : آزمایشگاه

الْمَرْأَةُ (امْرَأَةٌ) : زن

الْمَرَّةُ : بار ، دفعه

مَرْحَبًا بِكُمْ : خوش آمدید ، درود بر شما

الْمَرَضَى : بیماران «مفرد: الْمَرِيضُ»

الْمُسَاعَدَةُ : کمک ، کمک کردن

الْمُسْتَعِينُ : یاری جوینده

مُسْتَعِينًا بِ : با استفاده از

مَشَى : راه رفت (مضارع: يَمْشِي/ مصدر: مَشَى)

مَضَى : گذشت (مضارع: يَمْضِي)

الْمَطَرُ : باران «جمع: الْأَمْطَارُ»

الْمَطْرُودُ : رانده شده

مَعَ : همراه ، با

الْمَعْشَرُ : گروه

مَعًا : با هم

الْمِفْتَاحُ : کلید «جمع: الْمَفَاتِيحُ»

الْمُقْسَدَةُ : مایه تباهی

الْمَكْتَبَةُ : کتابخانه

مَلَأَ : پُر کرد ≠ أَفْرَعُ

(مضارع: يَمْلَأُ/ امر: اِمْلَأُ)

الْمَلَابِسُ : لباس ها

مَلَكَ : مالک شد ، داشت ، فرمانروایی کرد

(مضارع: يَمْلِكُ/ امر: اِمْلِكْ)

مَلَكَ الْفَلَّاحُ الْأَرْضَ : کشاورز مالک زمین شد.

مَلَكَ الْأَرَاذِلُ : فرومایگان فرمانروایی کردند.

لَا أَمْلِكُ شَيْئًا : چیزی ندارم.

الْمَلِكُ : پادشاه «جمع: الْمُلُوكُ»

الْمَلِيَّةُ ، الْمَلِيَّةُ : پُر

مِمَّا : از آنچه «مِنْ + ما»

مَنْ : چه کسی؟ ، چه کسانی؟ ، هرکس

مِنْ أَيْنَ : از کجا ، اهل کجا؟

مِنْ أَيْنَ أَنْتَ؟ : تو اهل کجا هستی؟

مِنْ أَيْنَ اشْتَرَيْتَ التَّمْرَ؟ : از کجا خرما خریدی؟

مِنْ دُونِ اللَّهِ : به جای خدا ، به غیر خدا

مِنْ فَضْلِكَ : خواهشمندم = رَجَاءٌ

مُنْدُ : از هنگام

أَدْرُسُ مُنْدَ الْيَوْمِ : از امروز درس می خوانم.

أَلْمَوْتِ : مرگ ≠ أَلْحَيَاةِ

أَلْمِهْنَةُ : شغل «جمع: أَلْمِهَن»

أَلْمِهْنَةُ الْحَرَّةُ : شغل آزاد

مَيَّزٌ : جدا و سوا کرد

(مضارع: مَيَّزُ / امر: مَيِّزُ / مصدر: تَمَيَّيز)

أَلْمِيْزَانُ : ترازو

ن

نَادِيٌ : صد زدا

(مضارع: يُنَادِي / مصدر: مُنَادَاةٌ)

أَلنَّارُ : آتش «جمع: أَلنَّيْرَانُ»

أَلنَّاسُ : مردم «مفرد: أَنْ: الْإِنْسَانُ»

أَلنَّافِذَةُ : پنجره «جمع: أَلتَّوَاوِذُ»

نَاقِصٌ : منهای

نَالَ : دست یافت

(مضارع: يَنَالُ / مصدر: نَيْلٌ)

أَلنَّبَاتُ : گیاه «جمع: أَلنَّبَاتَاتُ»

نَجَحَ : موفق شد ≠ خَسِرَ

(مضارع: يَنْجَحُ / امر: اِنْحَجْ / مصدر: نَجَاحٌ)

نَدِمَ : پشیمان شد

(مضارع: يَنْدِمُ / مصدر: نَدَمٌ وَ نَدَامَةٌ)

نَزَلَ : پایین آمد ≠ صَعِدَ

(مضارع: يَنْزِلُ / امر: اِنْزِلْ / مصدر: نَزُولٌ)

أَلنَّشَاطُ : فعالیت «جمع: أَلنَّشَاطَاتُ»

نَشَرَ : پخش کرد

(مضارع: يَنْشُرُ / امر: اُنْشُرْ / مصدر: نَشْرٌ)

أَلنَّشِيْطُ : بانشاط ، فَعَالٌ

أَلنَّصُّ : متن «جمع: أَلنَّصُوصُ»

نَصَحَ : پند داد (مضارع: يَنْصَحُ / امر: اِنْصَحْ)

نَصَرَ : یاری کرد

(مضارع: يَنْصُرُ / امر: اُنْصُرْ / مصدر: نَصْرٌ)

نَطَقَ : بر زبان آورد

(مضارع: يَنْطِقُ / امر: اِنْطِقْ / مصدر: نَطْقٌ)

نَظَرَ : نگاه کرد

(مضارع: يَنْظُرُ / امر: اُنْظُرْ / مصدر: نَظْرٌ)

أَلنَّفَايَةُ : زباله

أَلنَّفْسُ : خود

قَالَ فِي نَفْسِهِ : با خودش گفت

نَفْسٌ : همان

نَفْسُ الْمَوْضُوعِ : همان موضوع

نَفَعَ : سود رساند ≠ ضَرَّ

(مضارع: يَنْفَعُ / امر: اِنْفَعْ / مصدر: نَفْعٌ)

نَقَصَ : کم شد ≠ زَادَ

(مضارع: يَنْقُصُ / مصدر: نَقْصٌ)

نَقَلَ : منتقل کرد

(مضارع: يَنْقُلُ / امر: اُنْقُلْ / مصدر: نَقْلٌ)

أَلنَّقُودُ : پول ، پولها

أَلنَّمْلُ : مورچه «أَلنَّمْلَةُ: یک مورچه»

أَلنَّوْمُ : خواب

أَلنَّهَابَةُ : پایان ≠ أَلبِدَايَةُ

أَلنَّهَارُ : روز

أَلنَّهَارُ فِي فَصْلِ الصَّيْفِ طَوِيلٌ : روز در فصل تابستان

بلند است.

نَهَضَ : برخاست = قَامَ

(مضارع: يَنْهَضُ / امر: اِنْهَضْ)

و

أَلْوَابِج : تَكْلِيف «جَمْعُ أَلْوَابَاتِ»
كَتَبْتُ وَاجِبَاتِي فِي الْمَدْرَسَةِ: تَكَالَيْفَم رَا دَر مَدْرَسَه
نُوشْتَم.

وَاجَهَ : رُوبَه رُو شَد

(مضارع: يُوجِهُ / امر: وَاجِهْ / مصدر: مُوَاجِهَةٌ)

أَلْوَاِصِع : گُسْتَرَدَه

وَجَبَ - : وَاجَبَ شَد

(مضارع: يَجِبُ / مصدر: وُجُوب)

وَجَدَ - : پِيدَا كَرْد

(مضارع: يَجِدُ / مصدر: وُجُود)

وَرَدَ - : وَاَرَدَ شَد

(مضارع: يَرِدُ / مصدر: وُرُود)

أَلْوَرْدُ : كُلُّ «جَمْعُ أَلْوَرُودِ»

وَوَصَفَ - : وُصِفَ كَرْد

(مضارع: يَصِفُ / مصدر: وُصْف)

وَوَصَلَ - : رَسِيد

(مضارع: يَصِلُ / مصدر: وُصُول)

وَوَضَعَ - : گُذَاشْت = جَعَلَ ≠ رَفَعَ

(مضارع: يَضَعُ / امر: ضَعْ / مصدر: وُضْع)

وَوَقَعَ - : وَاقَعُ شَد ، اِتِّفَاقِ افْتَاد ، افْتَاد

(مضارع: يَقَعُ / مصدر: وُقُوع)

وَوَقَفَ - : اِيسْتَاد

(مضارع: يَقِفُ / مصدر: وُقُوف)

وَوَلَّوْا : اِگْرَچَه

وَوَهَنَ - : سُسْتُ شَد (مضارع: يَهْنُ)

ه

هَجَمَ - : حَمَلَه كَرْد

(مضارع: يَهْجُمُ / امر: اُهْجِمُ / مصدر: هُجُوم)

أَلْهُدُوءُ : آرَامَش = قَرَّ -

هَرَبَ - : فَرَار كَرْد

(مضارع: يَهْرُبُ / امر: اُهْرُبُ)

هُنَا : اِينْجَا

هُنَاكَ : آنْجَا

ی

يَايْتٌ : اِي كَاش!

يَجِبُ : بَايْد ، وَاجَبِ اسْت (ماضِي: وَجَبَ)

أَلْيَدُ : دَسْت «جَمْعُ أَلْيَدِي / جَمْعُ الْجَمْعِ: أَلْيَادِي»

أَلْيَدَوِيّ : دَسْتِي

يُوجَدُ : وُجُودِ دَارْد ، يَافِت مِي شُود

أَلْيَوْمُ : اَمْرُوز ، رُوز «جَمْعُ: أَلْيَوْمِ»

أَيُّهَا الْأَجْبَاءُ،

نَسْتُودِعُكُمْ اللَّهَ،

وَ نَرْجُو لَكُمْ حَيَاةً مَلِيئَةً بِالنَّجَاحِ

مَعَ السَّلَامَةِ،

فِي أَمَانِ اللَّهِ.

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی جهت ایفای نقش خطیر خود در اجرای سند تحول بنیادین در آموزش و پرورش و برنامه درسی ملی جمهوری اسلامی ایران، مشارکت معلمان را به‌عنوان یک سیاست اجرایی مهم دنبال می‌کند. برای تحقق این امر در اقدامی نوآورانه سامانه تعاملی بر خط اعتبارسنجی کتاب‌های درسی راه‌اندازی شد تا با دریافت نظرات معلمان درباره کتاب‌های درسی نونگاشت، کتاب‌های درسی را در اولین سال چاپ، با کمترین اشکال به دانش‌آموزان و معلمان ارجمند تقدیم نماید. در انجام مطلوب این فرایند، همکاران گروه تحلیل محتوای آموزشی و پرورشی استان‌ها، گروه‌های آموزشی و دبیرخانه راهبری دروس و مدیریت محترم پروژه آقای محسن باهو نقش‌سازنده‌ای را بر عهده داشتند. ضمن ارج نهادن به تلاش تمامی این همکاران، اسامی دبیران و هنرآموزانی که تلاش مضاعفی را در این زمینه داشته و با ارائه نظرات خود سازمان را در بهبود محتوای این کتاب یاری کرده‌اند به شرح زیر اعلام می‌شود.

اسامی دبیران شرکت‌کننده در اعتبارسنجی کتاب عربی، زبان قرآن ۳ - کد ۱۱۲۲۰۷

ردیف	نام و نام خانوادگی	استان محل خدمت	ردیف	نام و نام خانوادگی	استان محل خدمت
۱	فاطمه زهرا گندم کار	خراسان رضوی	۲۴	فرشته بیگی	ایلام
۲	سمیره داراخانی	ایلام	۲۵	مهستی رایگان	لرستان
۳	خدیجه حسینی	سمنان	۲۶	معصومه فدایی	کرمان
۴	ملاحت سالک مراد	آذربایجان شرقی	۲۷	حدیثه متولی	سمنان
۵	نسرین نظری	مازندران	۲۸	هما فرجی	آذربایجان غربی
۶	حمیلا چرنگ	خوزستان	۲۹	غلامرضا شفیعی	سیستان و بلوچستان
۷	سکینه فتاحی زاده	شهرستان‌های تهران	۳۰	علیرضا طریقت میمندی	فارس
۸	معصومه پویا	البرز	۳۱	خسرو گروسی	کرمانشاه
۹	سیده زهرا حسینی طالعی	گیلان	۳۲	محمد جال	شهر تهران
۱۰	محمد طایفه خانی	شهرستان‌های تهران	۳۳	علی کریمی ارقینی	قزوین
۱۱	آمنه آقایی نعمتی	شهر تهران	۳۴	پرستو اصغری	کردستان
۱۲	مهدی شفایی	آذربایجان شرقی	۳۵	بشرا ربیعی	بوشهر
۱۳	حکیمه حسنزاده جعفری	کرمان	۳۶	محسن محسنی	خراسان جنوبی
۱۴	فتانه سوادکوهی	گلستان	۳۷	علی اکبر علی کریمی	یزد
۱۵	ملیحه خادم‌لو	مازندران	۳۸	رمضانعلی کاسک پورکوشایی	البرز
۱۶	مهدی زندیه شیرازی	لرستان	۳۹	مینا افریشم	هرمزگان
۱۷	مهدی باقری نیا	خراسان جنوبی	۴۰	غلامرضا یرشی	بوشهر
۱۸	شهرام رضایی	فارس	۴۱	علی بیگدلی	زنجان
۱۹	بابک فخر	کردستان	۴۲	اکرم بغدادی	مرکزی
۲۰	فاطمه خامدا	قزوین	۴۳	سیامک ظفری زاده	چهارمحال و بختیاری
۲۱	اسماعیل محمدزاده	آذربایجان غربی	۴۴	منصوره خوشخو	مرکزی
۲۲	محسن شبستانی	همدان			
۲۳	بهبود ناصری	کرمانشاه			

